

otium sapientis; men hoppas dock, att till detta sista fall skall vara lång väg med många utvägar.

Tack för reseberättelserna. Jag skall till Litteraturbladets fromma söka att ur dem gifva en öfversigt af Din färd och dess skilda sträfvanden. Af C. E[hrströ]m hör jag, att Du är sinnad utgifva en ordentlig resebeskrifning. Med denna skall öfversigten icke komma i någon kollision. Gör mig glädjen skrifva om Dina närmast liggande arbeten och nämn, hvad deraf får förtros allmänheten. Anse begäran icke för mera egennyttig än den är. Med alla vettigare landsmän ser jag i allt, hvad Du gör, ett verk för vår nytta, och det är naturligt, att vi vilja veta, huru det går med vårt arbete och vår profit.

Stor fröjd skulle det göra mig, att någon gång i verlden få återse Dig. Elfva år äro snart förflutna sedan vårt sednaste samlif. På den tiden har jag hunnit göra hela min kurs uppåt och nedåt. För Dig ligger banan ännu i stigande, såsom billigt, då Du med «så mycket större omsorg och ansträngning» «anlagt densamma. Gifve Dig Gud helsa och krafter att på den fortfara. Haf till mig den vänskapsfulla tillit, att min kurs åtminstone lärt mig inse och erkänna, hvad värde Ditt rastlösa, upppoffrande och framgångsrika sträfvande eger. Det är derföre intet tomt ord, då jag säger, att jag med Högaktning kallar mig och är Din

tillgifne vän och Bror
Snellman

Kuopio den 20 Mars 1849.

161 *M. A. CASTRÉN – J. V. SNELLMAN 4.IV 1849*
HUB, JVS handskriftssamling

30

Broder Snellman!

Fördjudad i mina Ostjakiska ABC-bestyr blef jag härom dagen på det gladaste öfverraskad af ditt varma och vänskapsfulla bref. Det har just icke fallit på min lott att blifva bortskämd af människors wälwilja; men just derföre förstår jag att sätta värde på ett deltagande ord, då det kommer ifrån rättan hand. Besynnerligen får jag tacka Dig för det goda rådet att hålla hemmet bäst och ej svika, om det ock skulle gälla att »dricka watten ur rifvan». Icke såsom skulle jag inbilla mig, att min härwaro båtar någon människa; men jag inser det wara en nesa för mig sjelf att för slem winnings skull frånsäga mig det fosterland, för hvilket jag hitintills orubbligen sträfvat. Måhända blifva mina dagar också icke så långa, att ju ej Petersburgska Wetenskaps-Akademiens mäktar försörja mig med extra-medel ur sin Egyptiska Mumii-fonde. Här har jag sannerligen ej ett öre att påräkna, ty ehuru våra besparings-fonder för det närwarande äro ojemförligt rikare än Wetenskaps-Akademiens, så lär man dock af Din egen och många andras historia, att dessa fonder ej äro bestämda för wetenskapliga sträfvanden, utan till buk-fyllnad för de Corinther.

Jag har mången gång gjort mig samwetsföbräelser för min urakt-låtenhet att ifrån Petersburg ej hafva underrättat Dig om wissa förhållanden, hvilka i den tiden ej kunde wara för Dig alldeles likgiltiga. Orsaken härtill war egentligen den, att jag ej i förtid wille oroa Dig med rykten, hvilkas sannfärdighet jag sjelf intill allrasista stund betwiflade. Man hoppas här allmänt att Du oakadt liden

50

orättwisa ännu lägger in om adjuncturen, ehuru naturligtwis ingen har rätt att göra anspråk derpå. Tengström berättade för mig, att Han nyligen skrifvit till Dig om denna sak, som ligger oss alla om hjertat.

Med anledning af Ditt warma deltagande för mina enstaka sträfvan- den tillsänder jag Dig nu en akademisk rapport, som är skrifwen på befallning och inom loppet af några få timmar. Då den kommer att tryckas i Akademiens Bülletin, så står det Dig fritt att deraf offentlig- göra i Litterabladet, hvad Dig för godt synes. Du finner deri åtmins- tone en förteckning å det material, jag ifrån Sibirien medfört. Mitt första bemödande måste nu blifva att få detta material ut i werlden, i 10 synnerhet allt hvad som rör den Samojediska stammen. Om lif och hellsa räcka till, så hoppas jag i framtiden på nämnda material kunna grunda mera omfattande arbeten af historiskt och comparativt-philolo- giskt innehåll; men till en början nödgas jag, för att tillfredställa de akademiska anspråken, uteslutande slå mig på special-grammatikor, ethnographiska beskrifningar, archeologiska afhandlingar m. m. Redan till hösten borde jag enligt Akademiens önskan blifva färdig med en Ostjakisk formlära, en kort ethnographie öfver samma folkstam och andra småsaker. Medan dessa arbeten granskas och tryckas, hoppas jag få i ostörd ro arbeta på mina Samojediska saker, hvilka taga i 20 anspråk en längre tids ihärdig ansträngning. Hufvudsumman af min wishet har jag tänkt nedlägga i ett comparativt arbete, omfattande icke allenast de med hvarandra närmare befryndade Finska, Turkiska och Samojediska språken, utan äfven aflägsnare språkstammar af Mongo- liskt och Tungusiskt eller Mandshuriskt ursprung. I och för detta arbete har jag redan noterat mig till minnes ett och annat; men det mesta är ännu ogjordt.

Ehuru owiss om jag i nästa sommar kan slita mig lös ifrån mitt arbete, skulle jag likwäl bedja Dig wara god och wid tillfälle låta mig weta, om Du i Julii månad ärnar wistas i Kuopio. Med vänskap och högaktning framhårdar 30

Din tillgifne
M. A. Castrén

H:fors d. 4 April 1849.

162 J. V. SNELLMAN – B. E. MALMSTRÖM 19.IV
1849
HUB, SLS arkiv 40

Kuopio den 19 April 1849.

Min Heders Bror!

Din goda vänskap röjer jag i, hvad Du gjort med afseende på min tjänsteansökning, ehuru jag måste bedja Dig återtaga densamma och således här med lugnt sinne och efter lång öfverläggning bekräftar mitt i sednaste bref yttrade beslut, att i fäderneslandet fortfarande bo och bygga. Af hjertat tack emellertid för Din åtgärd; var öfvertygad, att jag vet värdera den välvilja, som icke skyr att gagna äfven med utsigt att så missnöje och skörda otack. 50

Mitt sista bref torde också varit af nog oroligt innehåll, så att det gaf anledning wänta förändrad sinnesstämning. Men det steg för mig, hvarom fråga varit, är af art, att uppröra hvarje menniskas innersta. Mina vänners öfverseende har jag att begära för slappheten, att ett